

Технологічні парки як засіб накопичення науково-виробничого потенціалу

Аліна Петрушка

Кафедра електронних засобів інформаційно-комп'ютерних технологій, Національний університет "Львівська політехніка", УКРАЇНА, м.Львів, вул.С.Бандери, 12,
E-mail: alina.stashko@gmail.com

This article describes the state and perspective of technology parks as the main mechanism for conservation, restoration, accumulation and implementation of scientific and industrial potential of country.

Ключові слова – технопарк, інновації, науково-дослідна робота, університет.

I. Вступ

Сьогодні розвиток різноманітних галузей і сфер діяльності значною мірою визначається наявністю та ефективністю інноваційних процесів, що передбачає перетворення результатів науково-дослідних робіт у нові продукти, технології, послуги тощо. В Україні механізм впровадження власних інновацій лише починає налагоджуватися, адже окремі його компоненти (старі технологічні заділи, залишки наукових шкіл, велика наукова діаспора) функціонують самі по собі, оскільки відсутній єдиний інноваційний контур. У світі одним з найбільш ефективних механізмів реалізації інноваційної діяльності є різноманітні структури і, перш за все, науково-технологічні парки. Технопарки поєднують науково-дослідні, технологічні і виробничі підприємства, забезпечують найшвидше впровадження результатів науково-дослідних і пошукових робіт, винаходів у промисловість і бізнес. Зважаючи на те, що Україна володіє потужним інноваційним потенціалом, одним із шляхів для його ефективної реалізації є впровадження та розвиток технологічних парків.

II. Основна частина

Україна займає у Всесвітньому рейтингу інновацій 52-е місце, а у рейтингу конкурентоспроможності – 72-е місце, що зовсім не відповідає її реальному науковому потенціалу. Проте навіть таких показників не було б досягнуто, якщо б у 1999 р. за ініціативи Національної академії наук України не було створено перші технопарки, які є єдиним реально функціонуючим в країні і жорстко контрольованим державою видом інноваційної структури. Їхня діяльність зосереджена на вирішенні різноманітних регіональних та загальнодержавних науково-технічних і соціально-економічних проблем.

Технопарки зазвичай мають вузьку спеціалізацію і спрямовані на розвиток обмеженого кола наукових галузей і виробництв шляхом поєднання потенціалу університетів, науково-дослідних структур, промислових та інфраструктурних організацій.

У своїй практичній діяльності вони спираються на результати наукових і технологічних досліджень і мають розгалужені зв'язки з промисловими підприємствами, дослідницькими установами як на загальнодержавному та регіональному, так і на міжнародному рівнях. Тобто, завдяки цьому науковці можуть не тільки працювати над створенням нових ідей і перевіряти їх в лабораторіях, але і залучити інвесторів до створення підприємства для реалізації цих нових ідей [1].

В Україні зареєстровано вісім технопарків, чотири з яких працюють на базі науково-дослідних інститутів Національної академії наук України. По суті технологічні парки є нині єдиним реально чинним у країні інноваційним механізмом. При цьому вирішуються не тільки питання забезпечення потреб внутрішнього товарного ринку, тобто знижується її залежність від імпорту, але і постійно нарощуються обсяги виробництва високотехнологічної, конкурентноздатної продукції.

Важливою проблемою є відсутність адекватної нормативно-правової бази діяльності технопарків, що регулярно обговорюється в різних офіційних інстанціях і, як результат – постійно вносяться зміни до нормативно-правових актів, які регулюють їх діяльність. Це призводить до порушення збалансованих планів виконання проектів, унеможливується досягнення технопарками запланованих інноваційних результатів, а також до банкрутства деяких учасників інноваційної діяльності [2].

Висновок

Міжнародний та вітчизняний досвід свідчить про консолідаційну роль технопарків у збереженні, відновленні, накопиченні та реалізації науково-виробничого потенціалу країни, що забезпеує перехід до технологій вищого рівня. Розгортання мережі технопарків, передусім за рахунок залучення університетів, передбачає створення стабільної та ефективної законодавчо-нормативної бази, яка передбачатиме удосконалення механізму діяльності технопарків, забезпечення прозорості їхньої роботи; посилення контролю та вдосконалення методики моніторингу за діяльністю технопарків з боку уповноважених структур; скорочення термінів розгляду та реєстрації інноваційних та інвестиційних проектів; удосконалення форм участі технопарків у прискоренні інноваційного циклу "наука-технологія-виробництво-споживання"; узагальнення досвіду функціонування технопарків.

Література

1. Єпіфанова І.М. Технологічні парки як ефективний напрямок інноваційного розвитку держави. / І.М. Єпіфанова, О.Л. Ільченко // Труды Одесского политехнического университета. – 2009. – №. 33 – 34. – С.230–236.
2. Технологічні парки України // Наука та інновації. – 2005. – №. 2. – С.98–101